ХРИСТИАН ДІНІ

ТАРИХЫ ЖӘНЕ МӘДЕНИЕТІ

ПАЙДА БОЛУЫ

❖**Христиан дінінің пайда болуы**. Христиан діні біздің дәуіріміздің 1-ғасырының екінші жартысында Кіші Азияда пайда болды. Оның шығу және жылдам таралу себебін анықтау үшін сол кездегі жағдайларға тоқталуымыз керек Шындығында христиан діні Шығыс халықтарының діни ғана емес, философиялық түсініктерін де қабылдады. Христианшылдықтың идеялық төркіні, біріншіден, әр түрлі шығыс діндерінің мифологиясы, екіншіден, ежелгі дүниедегі арнайы философиялық ұғымдар еді. Шығыс діни жүйесінде христиандарға үлкен ықпал еткен иудаизм – еврейлердің ежелгі монотеистік діні.

ХРИСТИАН ДІНІНІҢ НЕГІЗГІ БАҒЫТТАРЫ. ПРАВОСЛАВИЕ ДІНІ.

1. Православие дінінің ерекшелігі және ондағы басты шіркеулер
2. Православие діниндегі ғибадат ету ерекшеліктері.

3. Орыс православие шіркеуі және оның тарихы.

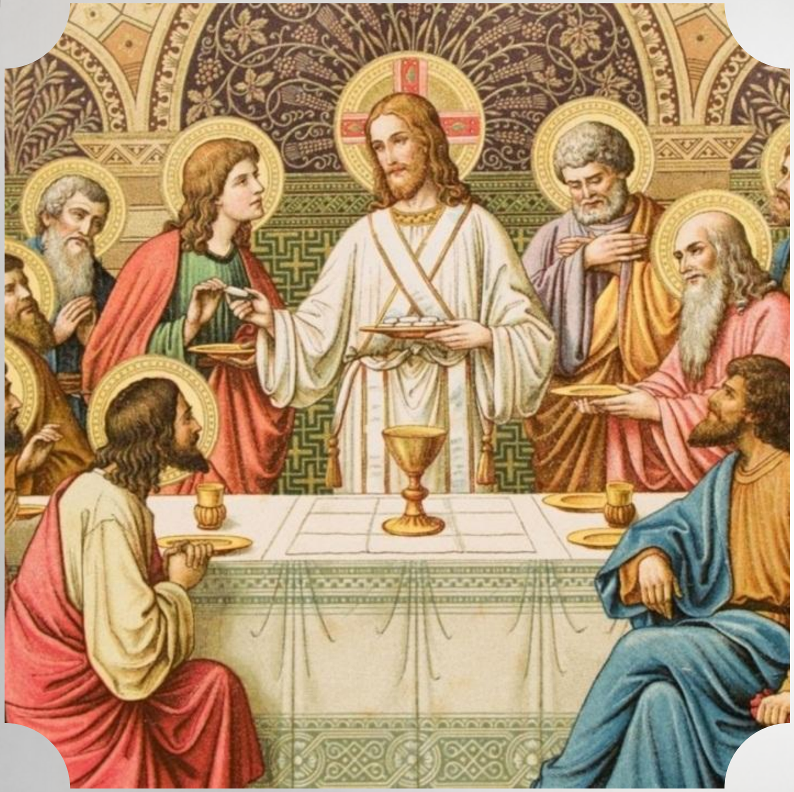

ХРИСТИАН ДІНІ ӘДЕБИЕТІ НЕГІЗГІ ТӨРТ ЖАНРДАН ТҰРАДЫ:

1. Інжілдер (Матфей, Марк, Лука, Ионн);
2. апостолдардың арнаулы хаттары;
3. Христос шәкірттерінің істері туралы жазбалар;
4. ақыр заман туралы өсиет.

ХРИСТИАНДЫҚ - АТАУЫН ӨЗІНІҢ ШӘКІРТТЕРІМЕН БІРГЕ ДІННІҢ НЕГІЗІН ҚАЛАГАН ИИСУС ХРИСТОС ЕСІМІНЕН АЛАДЫ.

ДІННЕРДІҢ ТАРАЛУЫ

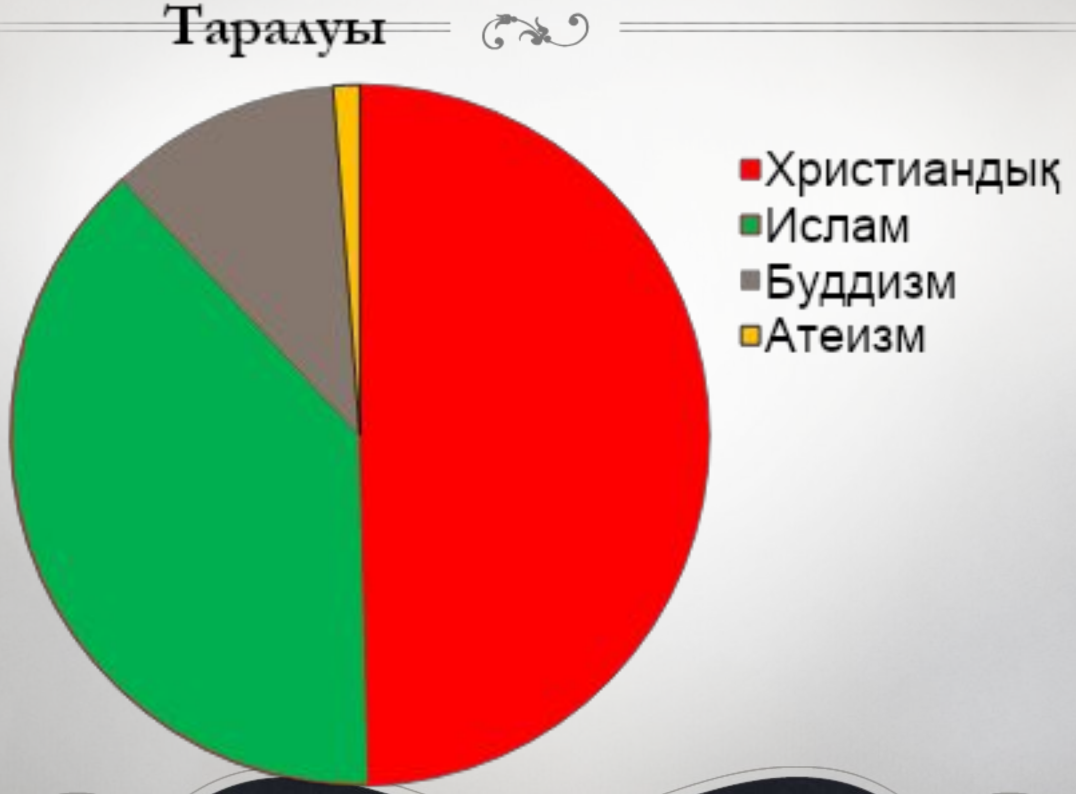

АРХАНГЕЛДЕР

ЛЮЦЕФЕР

МИХАИЛ

АРХАНГЕЛ

- Арха́нгел (др.-греч. Ἀρχάγγελος от др.-греч. ἀρχι- — «главный, старший» + др.-греч. ἄγγελος — «вестник, посланец, ангел») — в христианском вероучении одна из высших категорий (чинов) ангелов. В системе ангельской иерархии Псевдо-Дионисия Ареопагита это восьмой из девяти чинов ангельских. В канонических книгах Библии архангелом непосредственно назван только лишь Михаил (Послание Иуды:9), но, согласно традициям Церкви, архангелов восемь.

ЛЮЦИФЕР МЕН МИХАИЛ

ХРИСТИАНДЫҚ

- атауын өзінің шәкірттерімен бірге діннің негізін қалаган Иисус Христос есімінен алады. Христиандық дін ілімі Қасиетті Жазу - Көне және Жаңа Өсиеттерге негізделген. Христиандық б.д.д. I ғ. Рим империясының құрамында шиеленіскен экономикалық, саяси, қоғамдық-психологиялық, әлеуметтік және этникалық теңсіздік жағдайында, езгіде болған Палестинада пайда болды. Мұнымен радикалды-антиримдік көңіл-күйлер және империялық құдіреттілікке қарсы наразылықтар байланысты. II-III ғғ. христиандық қауымдастықтарда сенаторлық және әскери салт аттылар атағы пайда бола бастады. Қауымдастықта ақсүйек және білімді адамдардың болуы радикализмді жойып, римдік билікпен бітісуге әкелді.